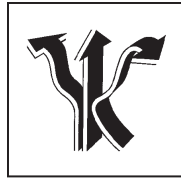

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Українсько-Азербайджанський інститут соціальних наук
і самоврядування Г. А. Алієва
Міжнародна Кадрова Академія
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Всеукраїнська Академія наук публічного управління

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 4

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Українське суспільство: контури інновацій”
м. Київ, МАУП, 30 березня 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 22.02.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 4: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Українське суспільство:
контури інновацій”, 30 березня 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова)
[та ін.]. — 2017. — 348 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Карбовська Любов Олександрівна Формування маркетингової стратегії підприємства – перевізника вантажів.....	165
Кобрицький Всеволод В'ячеславович Оптимізація навчальних програм і планів підготовки майбутніх менеджерів міжнародного туризму.....	168
Козакевич Ірина Олегівна Перспективи суспільно-політичного розвитку в Україні через призму франкфуртської критичної теорії	171
Козлова Алла Іванівна Напрями активізації інноваційної діяльності в Україні.....	174
Колпаков Віктор Михайлович Мышление как ведущий фактор инновационного развития украинского общества	177
Костюк Тетяна Олександрівна Алгоритм розв'язання системної політичної кризи задля побудови конкурентоспроможної соціально-політичної держави Україна	181
Кулієва Катерина Зіядівна Взаємозв'язок оцінки ефективності соціального управління і цінностей як методологічна проблема	183
Лисенко Сергій Олексійович Положення основних галузей права щодо інформаційної безпеки підприємств в Україні.....	186
Лісовська Юлія Петрівна Концепція превентивних заходів в системі інформаційної безпеки України: адміністративно-правовий аспект	189
Масловська Олена Миколаївна Історичні передумови становлення політичного консенсусу у процесі формування дієздатної моделі культури парламентської діяльності.....	192
Медвідь Федір Михайлович, Твердохліб Анатолій Іванович, Шевчук Поліна Олександрівна, Чорний Едуард Володимирович Місцевий суд як основна ланка системи судів загальної юрисдикції	195
Михайлюк Інна Володимирівна Порівняльний аналіз результатів сформованості діалогічної компетентності майбутніх психологів.....	198
Міхатуліна Олена Миколаївна, Селевич Тетяна Олександрівна Юридична відповідальність за порушення прав на винахід	202
Нельга Тетяна Олександрівна Творчість у вільний час: праця чи самореалізація?	205
Нич Тамара Володимирівна Соціальний діалог як інноваційний ресурс розвитку суспільства	207
Новальська Надія Іванівна Ключові показники діяльності як інструмент узгодження цілей та оцінки результативності функціонування підприємства.....	209
Ольшанська Олена Петрівна, Мороз-Ольшанська Надія Володимирівна Соціокультурне значення сучасних масових видовищ в Україні	212

Ф. М. МЕДВІДЬ

докт. н. в гал. політ., канд., філос. н., ННІП МАУП

А. І. ТВЕРДОХЛІБ

магістр, здобувач, МАУП

П. О. ШЕВЧУК

магістрант, ННІП МАУП

Е. В. ЧОРНИЙ

здобувач, МАУП

МІСЦЕВИЙ СУД ЯК ОСНОВНА ЛАНКА СИСТЕМИ СУДІВ ЗАГАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ

Судову владу представляють незалежні суди, які від імені держави, в порядку, встановленому законом, здійснюють правосуддя, наділені владними повноваженнями, завданням яких є забезпечення захисту гарантованих Конституцією України та законами прав і свобод людини і громадянина, прав і законних інтересів юридичних осіб, інтересів суспільства і держави. Судова влада діє незалежно від політичного впливу, судді користуються правом тривалого перебування на посаді. Носієм судової судової влади в Україні є суддя — посадова особа, яка реально здійснює правосуддя у суді. Суддя в своїй діяльності є незалежним, підкоряється лише законові й нікому не підзвітний. Вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється законом [5, с. 98–107].

Судова гілка влади є необхідною і дуже важливою як для кожної людини зокрема, так і для держави в цілому. Це пов'язано з тим, що кожна людина хоча б один раз, але зверталася за допомогою до суду щоб захистити свої права. Також потрібно враховувати складну ситуації в країні пов'язану з навантаженням суддів щодо розгляду справ, оскільки у багатьох суддів закінчився п'ятирічний термін виконання ними повноважень судді та масове звільнення суддів, а суди переповнені справами, які вирішують долі людей. Саме на місцевий суд йде велике навантаження, оскільки, там розглядають справи всієї України.

Місцевий суд — це державна установа, яка є основною ланкою у системі судів загальної юрисдикції, судом першої інстанції та належить до судової гілки влади. Це впливає насамперед з того, що суди саме цього рівня розглядають усі кримінальні, цивільні, господарські та адміністративні справи, за винятком тих, які віднесено законодавством до компетенції інших судів.

Засади його організації та діяльності закріплено в Конституції України [1], законах України “Про судоустрій України”, “Про статус суддів”, “Про судоустрій і статус суддів” [2] і деяких інших нормативних актах.

Місцеві суди в Україні мають однаковий статус і є першою ланкою суддів загальної юрисдикції: вони складають переважну більшість судових органів; є низовими ланками найбільш наближеними до населення; основний масив судових справ розглядається зазначеними судами. Будь-яка цивільна і господарська справа, незалежно від її складності може бути розглянута в місцевому суді. Переважна

більшість кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення підсудні місцевим судам і військовим судам гарнізонів.

У розгляді будь-якої конкретної справи місцевий суд є судом першої інстанції і розглядає справи по суті в судовому засіданні вперше, у відкритому або закритому засіданні, за участю сторін і на основі їх рівності і змагальності процесу та інших принципів правосуддя, досліджує докази та засоби доказування і виносить рішення по цивільній справі, вирок суду — у кримінальній, котрі після набрання законної сили є загальнообов'язковими для виконання на всій території України [3, с. 108–109].

Місцеві суди здійснюють правосуддя у формі цивільного, господарського, адміністративного і кримінального судочинства. Так, цивільне судочинство здійснюється шляхом розгляду справ по спорах, що виникають з цивільних, сімейних, трудових і житлових правовідносин, якщо хоча б однією із сторін у спорі є громадянин, а також справ окремого провадження. Місцеві суди розглядають практично всі кримінальні справи, крім справ про навмисні убивства, розкрадання в особливо великих розмірах, національної безпеки та деяких інших справ, віднесених законом до ведення вище стоячих судів.

Військові суди здійснюють правосуддя в Збройних Силах України та інших військових аормуваннях шляхом розгляду справ про захист честі і гідності сторонами в яких є військовослужбовці чи військові організації, справ по скаргах військовослужбовців та неправомірні дії військових посадових осіб і органів військового управління, а також деякі інші категорії справ.

Справи в місцевих судах можуть розглядатися суддею одноособово або колегією суддів і народними засіданнями — у залежності від складності і категорії справи.

Діяльність суду забезпечується системою процесуальних документів, наказів і розпоряджень голови суду, що складають його документообіг. Судові документи оформлюються відповідно до вимог Цивільного процесуального кодексу України, Кримінально-процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України, Кодексу про адміністративні правопорушення України, інших законодавчих і нормативно-правових актів, а також Інструкції з діловодства загального місцевого суду.

Місцевий суд повинен складатися з голови суду і заступника голови суду, суддів місцевого суду та працівників апарату суду. У місцевому суді, у якому кількість суддів перевищує п'ятнадцять, може бути призначено більше одного заступника голови суду.

Місцеві загальні суди розглядають цивільні, адміністративні, кримінальні та справи про адміністративне правопорушення.

Місцеві господарські суди розглядають справи, що виникають з господарських правовідносин, а також інші справи віднесені процесуальним законом до їх підсудності. Господарське судочинство здійснюється шляхом розгляду справ по спорах, що виникають у процесі господарської діяльності між юридичними особами або фізичними особами, які отримали статус суб'єктів підприємницької діяльності.

Місцеві адміністративні суди розглядають адміністративні справи, пов'язані з правовідносинами у сфері державного управління та справи адміністративної юрисдикції. Адміністративне провадження здійснюється шляхом розгляду справ у сфері державного управління і місцевого самоврядування.

Основними засадами судочинства в Україні є: 1) рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом; 2) забезпечення доведеності вини; 3) змагальність сторін та свобода в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості; 4) підтримання публічного обвинувачення в суді прокурором; 5) за-

безпечення обвинуваченому права на захист; 6) гласність судового процесу та його повне фіксування технічними засобами; 7) розумні строки розгляду справи судом; 8) забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках — на касаційне оскарження судового рішення; 9) обов'язковість судового рішення.

Законом можуть бути визначені також інші засади судочинства. Судочинство провадиться суддею одноособово, колегією суддів чи судом присяжних. За неповагу до суду чи судді винні особи притягаються до юридичної відповідальності.

Специфіка судової діяльності потребує, окрім додержання засад судочинства, ще й позбавленого політичної пристрасті суддю, дотримання вимог несумісності. Належність судді до будь-якої партії небезпечна для правосуддя. Необхідну за законом політичну нейтральність судді не може бути зведено тільки до формальних заборон його зв'язків із політичними партіями й рухами. Взагалі можливі й інші прояви суддею його політичних симпатій або антипатій (надання матеріальної підтримки певним партіям, участь у вуличних демонстраціях, агітація за кандидатів у депутати тощо). Все це — акції політичного характеру, й суддя має залишатися осторонь них. Якщо ж його політична заангажованість перетворюється на постійний фактор, на тлі якого він продовжує виконувати свої професійні суддівські обов'язки, то, незалежно від відсутності в судді формального членства в партії або русі, цілком правомірним є порушення питання про припинення його суддівських повноважень [3, с. 37–39].

Належна організація роботи місцевого суду має велике значення для забезпечення виконання покладених на нього функцій. Враховуючи усі судові реформи, на сьогоднішній день в Україні не досить досконала судова система. Для вдосконалення судової системи необхідно приймати комплексні нормативно-правові акти, які б покращили роботу суду, цим самим прискорюючи час вирішення справ. Потрібно також розвивати матеріально-технічну базу судів, зокрема міських, районних, забезпечуючи їх різноманітними нормативними джерелами, сучасними технічними засобами, комп'ютерами, що б забезпечувало суд своєчасним і якісним вивченням змін у чинному законодавстві, своєчасним вирішенням справ. Ще однією важливою проблемою для суду є недостатність залів судових засідань, невідповідність їх нинішнім вимогам [4, с. 2–4].

Отже, цим та багатьом іншим проблемам центральна та місцева влада повинна приділяти більше уваги адже головним завданням здійснення правосуддя є захист прав людини і громадянина у відновленні порушеного права, яке здійснюється виключно судами.

Джерела

1. Конституція України, прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Закон України “Про судоустрій і статус суддів” від 02.06.2016 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T161402.html
3. Бондаренко І. Судова система України та її реформування в сучасних умовах // Право України. — 2002. — № 8. — С. 37–39.
4. Бойко В. Ф. Перебудову роботи судової системи необхідно здійснити у напрямі посилення захисту прав та інтересів громадян // Вісник Верховного Суду України. — 2001. — № 3. — С. 2–4.
5. Суд, правоохоронні та правозахисні органи України: Підручник / О. С. Захарова, В. С. Ковальський, В. С. Лукомський та ін.; Відп. ред. В. Маляренко. — 3-тє вид., перероб. і доп. — К.: Юрінком Інтер, 2007. — 352 с.